

ความพอใจ

วันนี้ พ่อติลาลา (ผู้ที่เอาชนะหัวใจของลูก) มาเพื่อสนทนากับลูกถึงใจกับลูกที่น่ารักที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่าน ติลาลามาเพื่อแลกเปลี่ยนกับลูกของท่านและถามลูกที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์เกี่ยวกับสภาพจิตใจของพวกเขา พ่อทางจิตกำลังมีการสนทนาจากใจถึงใจกับจิตวิญญาณ การสนทนาจากใจถึงใจของดวงวิญญาณนี้เป็นประสบการณ์เพียงครั้งเดียวในเวลานี้ ลูกจิตวิญญาณมีพลังแห่งความรักเช่นนั้นที่ลูกนำพ่อผู้สร้างจิตวิญญาณจากเหนือเสียง(นิพพาน)เข้ามาสู่เสียงเพื่อที่จะมีการสนทนาจากใจถึงใจ ลูกเป็นจิตวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้นที่ลูกผูกมัดพ่อที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะด้วยพันธะแห่งความรัก ผู้คนในโลกร้องเรียกหาท่านในฐานะที่เป็นผู้ปลดปล่อยพวกเขาจากบ่วงพันธะ และพ่อที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะนั้นลูกผูกมัดด้วยบ่วงของความรักของลูกเสมอ ลูกฉลาดในการผูกมัดท่าน เมื่อใดก็ตามที่ลูกจดจำท่าน พ่อก็จะปรากฏตัว พระเจ้าจะปรากฏตัว ดังนั้นวันนี้บาบาจะมาเพื่อมีการสนทนาจากใจถึงใจเป็นพิเศษกับลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ขณะนี้ในฤดูกาลนี้เป็นรอบพิเศษของลูกลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ ผู้ที่มาส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ ถึงอย่างไรก็ตามคุณก็เป็นผู้อาศัยอยู่ในสถานที่ที่สูงส่งอยู่แล้ว ลูกคือผู้ที่เห็นการพบปะกับดวงวิญญาณที่หลากหลายในโลกในขณะที่นั่งในสถานที่เดียว ในขณะที่ผู้ที่มาที่นี่ต้องกลับไป ในขณะที่ผู้ที่อยู่ในมรณภูมิก็ยังอยู่ที่นั่นเสมอ

วันนี้บาบาถามลูกลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ว่า ลูกทุกคนกลายเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจที่เปล่งประกายอยู่ในมงกุฏของบัฟฟาตาหรือไม่? ลูกทั้งหมดเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจหรือไม่? ลูกพอใจเสมอหรือไม่? บางครั้งลูกไม่รู้สึกละโม้พอใจกับตัวเอง กับดวงวิญญาณบราห์มิน กับสันสการ์ของลูกเอง หรือกับอทธิพลของบรรยากาศใช่ไหม? ลูกพอใจกับทุกสิ่งเสมอหรือไม่? หากลูกมีความพอใจบางครั้งและไม่พอใจในเวลาอื่นๆ ลูกจะถูกเรียกว่าเพชรพลอยแห่งความพอใจหรือไม่? ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจใช่ไหม? ในกรณีนี้ลูกจะไม่บอกว่าลูกพอใจ แต่ผู้อื่นทำให้ลูกไม่พอใจใช่ไหม? ไม่ว่าจะเป็นเกิดอะไรขึ้น ดวงวิญญาณที่พอใจจะไม่ยอมปล่อยคุณสมบัติพิเศษของความพอใจของเขาไป ความพอใจเป็นคุณธรรมพิเศษ เป็นสมบัติที่มีค่า และเป็นเครื่องประดับพิเศษของชีวิต เมื่อลูกรักบางสิ่ง ลูกจะไม่มีวันปล่อยสิ่งนั้นไป ความพอใจเป็นคุณสมบัติพิเศษของลูก ความพอใจเป็นกระจกพิเศษของการเปลี่ยนแปลงในชีวิตบราห์มิน มีชีวิตธรรมดาและชีวิตบราห์มิน ชีวิตธรรมดามายังถึงบางครั้งมีความพอใจและบางครั้งไม่พอใจ เมื่อเห็นคุณสมบัติพิเศษของความพอใจในชีวิตบราห์มิน แม้กระทั่งผู้ที่ไม่มีความรู้ก็ประทับใจ การเปลี่ยนแปลงนี้กลายเป็นเครื่องมือในการนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในดวงวิญญาณมากมาย มันปรากฏออกมาจากปากของทุกคนว่า คนนั้นพอใจเสมอ เขามีความพอใจเสมอ ที่ใดมีความพอใจ ที่นั่นมีความสุขอย่างแน่นอน ความไม่พอใจทำให้ความสุขของลูกหายไป นี่เป็นคำยกย่องของชีวิตบราห์มิน หากไม่มีความพอใจตลอดเวลา นั่นก็แสดงว่าเป็นชีวิตที่ธรรมดา พื้นฐานของความสำเร็จที่ง่ายดายคือความพอใจ ความพอใจเป็นวิธีที่สูงส่งที่ทำให้ดวงวิญญาณเป็นที่รักของครอบครัวบราห์มินทั้งหมด ทุกคนจะรักผู้ที่อยู่อย่างพอใจโดยอัตโนมัติ ทุกคนพยายามที่จะนำพวกเขาเข้ามาใกล้ชิดกับตนเองเสมอและทำให้พวกเขาให้ความร่วมมือในงานที่สูงส่งทุกงาน พวกเขาไม่ต้องใช้ความพยายามใดๆที่จะเข้ามาใกล้ชิดหรือให้ความร่วมมือ หรือใส่เข้าไปในรายชื่อของดวงวิญญาณพิเศษ พวกเขาไม่ต้องคิดสิ่งนี้ พวกเขาแม้กระทั่งไม่จำเป็นต้องพูดถึง คุณสมบัติพิเศษของความพอใจเองทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่ได้รับโอกาสทองในทุกงาน ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานจะคิดเกี่ยวกับดวงวิญญาณที่พอใจโดยอัตโนมัติ และจะให้โอกาสพวกเขาอย่างต่อเนื่อง ความพอใจจะทำให้ลูกมีความกลมกลืนกับธรรมชาติและสันสการ์ของทุกคนเสมอ ดวงวิญญาณที่พอใจไม่เคยवादกกับธรรมชาติหรือสันสการ์ของใคร ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่พอใจเช่นนั้นใช่ไหม? พระเจ้ามาหาลูกเองลูกไม่ได้ไปหาท่าน โศกมาหาลูกเอง ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านลูกก็ได้พบพระเจ้าลูกได้พบโชค ในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านลูกได้รับบุญแจ่มใสสิ่งสมบัติทั้งหมด เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการสิ่งใด สมบัติมีไว้สำหรับลูก เพราะลูกกลายเป็นผู้ที่มียศ ดังนั้นลูกได้รับโอกาสที่จะเข้ามาใกล้ชิดกับทุกคนและเข้ามาใกล้ชิดในงานรับใช้โดยอัตโนมัติ คุณสมบัติพิเศษของลูกเองช่วยให้ลูกก้าวไปข้างหน้า โดยธรรมชาติทุกคนมีความรักในหัวใจของพวกเขาสำหรับผู้ที่อยู่อย่างพอใจเสมอ ไม่ใช่ความรักที่ผิวเผิน นั่นคือการให้ความรักที่ผิวเผินแก่ใครบางคนเพื่อทำให้เขาพอใจ และอีกหนึ่งคือการให้ความรักจากหัวใจ บางครั้งลูกต้องให้ความรักกับบางคนเพื่อทำให้พวกเขาไม่อารมณ์เสีย อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่มีค่าที่จะได้รับความรักตลอดเวลา ดวงวิญญาณที่พอใจจะได้รับความรักจากหัวใจของทุกคนเสมอไม่ว่าจะเป็นคนใหม่หรือคนเก่า ไม่ว่าคนนั้นจะได้รับการแนะนำหรือไม่ก็ตาม ความพอใจเองจะให้การแนะนำแก่ดวง

วิญญาณเช่นนั้น ทุกคนปรารถนาที่จะพูดคุยกับบุคคลนั้นและนั่งอยู่กับเขา ดังนั้นลูกนั้นพอใจในลักษณะนี้หรือไม่? ลูกมันคงใช่ไหม? ลูกไม่ได้พูดว่าลูกจะกลายเป็นอย่างนั้นใช่ไหม? ไม่เลย ลูกกลายเป็นสิ่งนั้นแล้ว

ดวงวิญญาณที่พอใจจะเป็นผู้ชนะมาหาเสมอ นี่คือกลุ่มของผู้ชนะมาหา ลูกไม่ใช่ผู้ที่หวาดกลัวมาหาใช่ไหม? มาหามาหาใคร? เธอมาหาทุกคนใช่ไหม? มีใครบ้างที่บอกว่ามาหาไม่มา? เธอมาหาทุกคน แต่บางคนก็กลัวเธอ และคนอื่นก็จำเธอได้และเหตุนี้พวกเขาจึงสามารถคงอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกที่เชื่อฟังของพ่อที่อยู่ภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยจะรับรู้ถึงมาหาได้จากระยะไกล เมื่อลูกใช้เวลาสักพักในการตระหนักรู้ถึงเธอ หรือเมื่อลูกทำผิดพลาดในการตระหนักรู้ถึงเธอลูกจึงกลับมาหวาดกลัวมาหา ลูกได้ยินความทรงจำเกี่ยวกับเรื่องราวของสีดำที่ลูกหลอกลวง เป็นเพราะเธอไม่ได้ตระหนักรู้ในตัวเขา เธอจึงถูกหลอกลวงเพราะเธอไม่ได้รับรู้ถึงรูปของมาหา หากเธอตระหนักรู้ได้ว่าผู้นั้นไม่ใช่นักบวชพราหมณ์หรือคนขอทาน เธอก็คงไม่ต้องไปสัมผัสกับกระตอมแห่งความทุกข์ อย่างไรก็ตามเป็นเพราะว่าเธอตระหนักรู้ได้ในภายหลังว่าเธอถูกหลอกลวงและเพราะถูกหลอกลวงเธอจึงต้องทนทุกข์ทรมาน จากการเป็นโยคีเธอก็กลายเป็นวิโยคี(ถูกพรากจากการขาดโยคะ) จากการมีมิตรร่วมทางตลอดเวลาเธอกลับมาอยู่ห่างไกล จากการเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล เธอกลายเป็นดวงวิญญาณที่ร้องเรียกหา เหตุผลคืออะไร? ขาดการหยั่งรู้! เพราะการขาดพลังในการหยั่งรู้ถึงมาหา แทนที่จะสามารถจับไล่มาหาออกไปลูกกลับมาหวาดกลัว ทำไมถึงขาดการหยั่งรู้? ทำไมถึงไม่มีการรับรู้ได้ในเวลานั้นแต่เป็นภายหลัง? อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? เหตุผลก็คือลูกไม่ได้ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่สูงส่งของพ่ออย่างสม่ำเสมอ บางครั้งลูกจดจำคำสอนเหล่านั้น และบางครั้งลูกก็ไม่ได้จำ บางครั้งลูกมีความจริงจังและกระตือรือร้น และบางครั้งลูกก็ไม่มี ผู้ที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งของการอยู่อย่าง "สม่ำเสมอ" นั่นคือผู้ที่ไม่อยู่ในกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของคำสั่งที่ได้รับก็จะถูกหลอกลวงจากมาหาในเวลานั้น มาหามีพลังในการแยกแยะอย่างมาก มาหาเห็นว่าลูกอ่อนแอในเวลานั้นและเพราะความอ่อนแอนี้เธอจึงทำให้ลูกเป็นของเธอ ประตูดังนั้นมาหาเข้ามามีความอ่อนแอ เมื่อเธอพบช่องทางแม้กระทั่งเล็กน้อย เธอจะรีบเข้าไปที่นั่นอย่างรวดเร็ว ขโมยทำอะไรในทุกวันนี้? แม้ว่าประตูอาจจะปิด แต่พวกเขาก็เข้าผ่านทางช่องระบายอากาศ การอ่อนแอเล็กน้อยแม้แต่ในความคิดของลูกหมายถึงการเปิดทางให้กับมาหา เหตุนี้เองวิธีที่ง่ายมากในการเป็นผู้ชนะมาหาคืออยู่ร่วมกับพ่อเสมอตลอดเวลา การอยู่กับท่านหมายถึงการอยู่ในกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยโดยอัตโนมัติ แล้วลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากความเพียรพยายามที่จะเป็นอิสระจากกิเลสแต่ละตัว จงอยู่อย่างเป็นมิตรร่วมทางกับท่าน แล้วลูกจะกลายเป็นเหมือนพ่อโดยอัตโนมัติ มิตรจะแต่งแค้นสีสนให้กับลูกโดยอัตโนมัติ อย่างที่เมล็ดและทำงานอย่างหนักเพียงเพื่อตัดกิ่งก้าน - วันหนึ่งลูกจะกลายเป็นผู้ชนะต้นหนาราคะ ในวันต่อมากลูกจะกลายเป็นผู้ที่เอาชนะความโกรธ ไม่ ลูกได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกจบสิ้นเมล็ดด้วยรูปที่เป็นเมล็ด ลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยจากการเพียรพยายามซ้ำๆ โดยอัตโนมัติ เพียงแค่รักษารูปที่เป็นเมล็ดไว้กับลูก จากนั้นเมล็ดของมาหาจะถูกเผาในลักษณะที่ไม่มีร่องรอยปรากฏออกมาจากเมล็ดนั้น ไม่ว่าในกรณีใดเมล็ดที่ถูกเผาแล้วจะไม่สามารถให้ผลได้

ดังนั้นจงอยู่กับพ่อ อยู่อย่างพอใจ แล้วมาหาจะทำอะไร? เธอจะอุทิศตัวเธอ ลูกไม่รู้วิธีที่จะทำให้มาหาอุทิศตัวหรือ? หากตัวลูกเองอุทิศตนแล้ว มาหาก็คจะอุทิศตัวให้กับลูก ดังนั้นมาหาได้อุทิศตัวให้กับลูกหรือลูกยังคงต้องเตรียมการอะไรอยู่? สภาพของลูกคืออะไร? เช่นเดียวกับที่ลูกมีพิธีอุทิศตนของลูก ในทำนองเดียวกันลูกได้เฉลิมฉลองพิธีอุทิศตัวของมาหา แล้วหรือลูกยังคงต้องเฉลิมฉลองอยู่? การกลับมาศักดิ์สิทธิ์หมายถึงพิธีได้เกิดขึ้น เธอถูกเผาไหม้ และแล้วเมื่อลูกกลับบ้านลูกจะไม่เขียนจดหมายมาบอกว่า "ฉันจะทำอย่างไรดี มาหามา! ใช่ไหม? ลูกจะเขียนจดหมายให้ชาวดีใช่ไหม? พิธีอุทิศตนเกิดขึ้นมาแล้วกี่ครั้ง? พิธีของลูกเกิดขึ้นแล้วแต่ลูกก็ยังทำให้ดวงวิญญาณอื่นอุทิศมาหาเช่นกัน ลูกจะเขียนข่าวเช่นนั้นมาใช่ไหม? อ้อชะ

ยิ่งลูกมาที่นี้ด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นมากแค่ไหน บัพดาต้องการที่จะเห็นลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นตลอดเวลาเท่าที่นั้น ลูกมีความรักอยู่แล้ว สิ่ง que แสดงให้เห็นถึงความรักนั้นก็คือลูกเข้ามาใกล้ชิดจากที่อยู่ห่างไกล ลูกนับวันและคืนด้วยความรักและมาที่นี้ หากไม่มีความรักก็เป็นการยากที่จะมาถึงที่นี้ ลูกสอบผ่านในการมีความรัก ลูกได้รับประกาศนียบัตรสอบผ่านแล้วใช่ไหม? ลูกสอบผ่านในทุกวิชา อย่างไรก็ตามบัพดาขอบคุณลูกๆ เพราะดวงตาแห่งการตระหนักรู้ของลูกนั้นเฉียบคม ในขณะที่อาศัยอยู่ห่างไกลลูกก็ตระหนักรู้และจำพ่อได้ ผู้ที่อยู่กับท่านนั้นคือผู้ที่อยู่ในประเทศนี้ยังไม่สามารถรับรู้ถึงท่านได้ แต่ลูกได้รับรู้ถึงท่านได้ในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกลมาก ลูกรับรู้ถึงพ่อและทำให้พ่อเป็นของลูก และทำให้ตัวลูกเองเป็นของท่าน บัพดาขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษสำหรับสิ่งนี้ ดังนั้นเช่นที่ลูกไปข้างหน้าในการตระหนักรู้จักท่าน ในทำนองเดียวกันจงกลายเป็นอันดับหนึ่งในการเป็นผู้ชนะมาหาและลูกจะกลายเป็น

เป็นผู้ที่ได้รับการแสดงความยินดีจากพ่อแม่อย่างแน่นนอน บัพดาจาก็สามารถส่งดวงวิญญาณใดก็ตามที่กลัวมาหาไปหา ลูกและบอกพวกเขาว่า: ถ้าลูกคนนั้นเกี่ยวกับประสบการณ์ของเขาในการเป็นผู้ที่ชนะมาชา จงแสดงให้เห็นถึงสิ่งนี้โดยการกลายเป็นตัวอย่างเช่นนั้น เช่นที่ครอบครัวที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่นเป็นผู้ที่รู้จักกันดี ดังนั้นศูนย์ที่เป็นผู้เอาชนะมาชาก็ควรเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะที่เป็นศูนย์ที่มายาไม่เคยทำสงคราม สำหรับมาชาที่จะมาก็คือเป็นเรื่องหนึ่ง แต่สำหรับมาชาที่จะมาทำสงครามก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ดังนั้นลูกเป็นผู้ที่จะได้รับอันดับในสิ่งนี้ด้วยหรือไม่? ใครจะเป็นอันดับหนึ่งในสิ่งนี้? ลอนดอน ออสเตเรีย หรืออเมริกา ที่จะเป็นอันดับหนึ่งในสิ่งนี้? ใครจะกลายเป็นสิ่งนี้? ปารีส? บราซิล? เยอรมนี? ใครก็ตามที่เป็นสิ่งนี้ บัพดาจาก็ประกาศว่าพวกเขาเป็นพหุภักดิ์ที่มีชีวิตเช่นเดียวกับพหุภักดิ์ของอาบูที่ได้รับการกล่าวว่าเป็นอันดับหนึ่งในงานรับใช้และการตกแต่งของพหุภักดิ์เองเช่นกัน ดังนั้นให้มีพหุภักดิ์ที่มีชีวิตของลูกผู้ที่จะชนะมาชา ลูกมีความกล้าหาญนี้ใช่ไหม? ลูกต้องการเวลามากเท่าไรสำหรับสิ่งนี้ในเวลานี้? ในโคลเด็น จูบิลี(การฉลองครบรอบ 50 ปี), ผู้ที่ทำบางสิ่งก่อนจะได้รับรางวัล แสดงให้เห็นถึงสิ่งนี้ด้วยการไปอย่างรวดเร็วแม้ว่าลูกจะมาทีหลัง แม้กระทั่งผู้ที่มาจากบาร์ดก็ควรแข่งขัน อย่างไรก็ตามลูกสามารถไปข้างหน้าพวกเขา บัพดาจาเปิดโอกาสให้ทุกคนก้าวไปข้างหน้า ลูกสามารถประกาศสิทธิในอันดับได้จากบรรดาทั้งแปด แปดจะได้รับรางวัล ไม่ใช่มีคนเดียวเท่านั้นที่จะได้รับรางวัล ลูกไม่ได้คิดว่า ลอนดอน ออสเตเรีย นั้นแก่กว่าในตอนนั้นและลูกนั้นเป็นคนใหม่ผู้ที่เพิ่งมาที่นี่ในเวลานี้เท่านั้นใช่ไหม? ซึ่งเป็นศูนย์ใหม่ที่เล็กที่สุดใช่ไหม? คนที่เด็กสุดหรืออายุน้อยที่สุดจะเป็นที่รักของทุกคนเสมอ สำหรับคนที่เป็เด็กมีคำกล่าวไว้ว่า คนแก่นั้นแก่แล้ว แต่คนที่เป็เด็กนั้นหัดเทียมกับพ่อ ลูกทั้งหมดสามารถทำสิ่งนี้ได้ ซึ่งไม่ใช่เรื่องใหญ่ กริช แทมปา โรม เหล่านี้เป็นศูนย์ที่มีอายุน้อยกว่า/เล็กกว่า ลูกคือผู้ที่มีความกระตือรือร้นมาก แทมปาจะทำอะไร? สร้างวัดหรือไม่? ลูกที่สนทนากับคนนั้นที่มากบอกว่าให้สร้างแทมเพิล(วัด)ในแทมปา ให้ใครก็ตามที่ไปแทมปามีความพอใจเมื่อได้เห็นลูกแต่ละคนซึ่งเป็นรูปปั้นที่มีชีวิต ลูกที่มีพลังจะต้องพร้อมเสมอ เช่นที่ลูกผู้เป็นราชาจะต้องพร้อมเสมอและปวงประชาก็จะถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว ต้องใช้เวลาในการสร้างราชวงศ์ อาณาจักรของราชวงศ์ที่กำลังถูกสร้างขึ้น จากนั้นก็จะมีปวงประชามากมายที่จะมา ปวงประชามากมายจะมาและลูกก็จะรู้สึกเป็นทุกข์ที่ได้เห็นพวกเขา แล้วลูกก็จะพูดว่า: บาบาหยุดสิ่งนี้เดี๋ยวนี้! อย่างไรก็ตามก่อนอื่นให้ผู้ที่สูงศักดิ์ที่มีสิทธิ์ในบัลลังก์แห่งอาณาจักรพร้อมก่อน! เมื่อผู้ที่มีมงกุฎและติดักพร้อมปวงประชาก็จะพูดว่า: "ขอรับ เจ้านายของฉัน!" หากลูกไม่มีมงกุฎ ปวงประชาก็จะเชื่อได้อย่างไรว่าลูกคือราชา? ต้องใช้เวลาสำหรับการสร้างราชวงศ์ ลูกมาในเวลาที่ดีที่จะมีสิทธิ์เป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ เวลาสำหรับปวงประชาก็กำลังจะมา ลูกรู้ถึงสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นราชาหรือไม่? จากนั้นไปจงกลายเป็นผู้ที่ปกครองตนเองและเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในการปกครองโลก ผู้ที่ในตอนนั้นมีความใกล้ชิดและให้ความร่วมมือกับผู้ที่จะต้องกลายเป็นผู้ปกครองก็มีความใกล้ชิดและให้ความร่วมมือในการปกครองอาณาจักรที่นั่นเช่นกัน เวลานั้นลูกให้ความร่วมมือในงานรับใช้และจากนั้นลูกจะให้ความร่วมมือในการปกครองอาณาจักร ดังนั้นตรวจสอบตั้งแต่ตอนนั้น: ลูกเป็นราชาหรือไม่? หรือบางครั้งลูกเป็นราชา บางครั้งก็เป็นปวงประชา? บางครั้งฟังฟัง บางครั้งเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ ลูกเป็นราชาตลอดเวลาหรือไม่? ดังนั้นลูกโชคดีแค่ไหน? อย่าคิดว่าลูกมาล่าช้า ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจริงๆจะต้องคิดถึงสิ่งนั้น ลูกมาถึงที่นี่ในเวลาที่เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ลูกจึงโชคดี อย่าสงสัยว่าลูกจะสามารถเป็นราชาหรือไม่เพราะลูกมาล่าช้า ฉันจะสามารถเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์หรือไม่? คิดเสมอว่า: ถ้าฉันไม่มาแล้วใครจะมา? ลูกจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งนั้น อย่าคิดว่า: ฉันไม่รู้ว่าจะสามารถไปที่นั่นได้หรือไม่? ฉันไม่รู้ว่าจะสิ่งนี้จะเกิดขึ้นหรือจะเกิดอะไรขึ้นหรือไม่? ไม่เลย ลูกรู้ว่าลูกประสบความสำเร็จในสิ่งนี้ในทุกวงจร ลูกกำลังทำสิ่งนี้อยู่ในขณะนี้และจะทำสิ่งนี้ตลอดไป ลูกเข้าใจไหม?

อย่าได้คิดว่าลูกเป็นชาวต่างชาติ และพวกเขามาจากแผ่นดินนี้ ที่คนนี้เป็นชาวอินเดียและฉันเป็นชาวต่างชาติ วิธีการทำบางสิ่งของเราก็เป็นของเราเอง ของพวกเขาก็เป็นของพวกเขา นั่นเป็นเพียงเพื่อการแนะนำลูกที่ลูกถูกเรียกว่าดับเบิลฟอเรนเนอร์ เช่นเดียวกับที่นี่เช่นกัน มีการพูดว่า: คนนี้มาจากกานาตาเก คนนั้นมาจากยูพี ลูกคือบราห์มินใช่ไหม? ไม่ว่าลูกจะเป็นคนอินเดียหรือมาจากต่างประเทศ ลูกทั้งหมดเป็นบราห์มิน เป็นสิ่งที่ผิดที่จะคิดว่าลูกเป็นชาวต่างชาติ ลูกไม่ได้ใช้ชาติเกิดใหม่หรือ? ชาติเกิดเก่าอยู่ในต่างประเทศ ชาติเกิดใหม่ของลูกอยู่ในตักของบราห์มาใช่ไหม? นั่นเป็นการกล่าวเพื่อที่จะแนะนำลูกเท่านั้น อย่างไรก็ตามอย่าได้คิดว่ามีความแตกต่างในชั้นสการของลูกหรือในความเข้าใจของลูก ลูกเป็นของสกุลบราห์มินใช่ไหม? ลูกไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชาวอเมริกันหรือตระกูลแอฟริกันใช่ไหม? แล้วเราจะให้คำแนะนำของทุกคนว่าอย่างไร? บราห์มา Kumar และ Kumar แห่งวงศ์สกุลชีวา มีเพียงวงศ์สกุลเดียวใช่ไหม? อย่าได้พูดถึงความแตกต่างนี้ในคำพูดที่ลูกใช้? ไม่ใช่ว่าคนอินเดียทำเช่นนั้น ชาวต่างชาติทำเช่นนั้น เราทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกัน พ่อคือหนึ่งเดียวหนทางมีหนึ่งเดียว ขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นหนึ่งเดียว ธรรมชาติและชั้นสการก็เป็นหนึ่งเดียว ดังนั้นจะมีความแตกต่างระหว่างผู้ที่มาจากแผ่นดินนี้และผู้มาจากต่างประเทศได้อย่างไร? โดยการเรียกตัวเองว่าเป็นผู้ที่มาจากต่าง

ประเทศ ลูกก็จะรู้สึกห่างไกล เราถือบราห์มินทั้งหมดที่เป็นของสกุลบรหฺมา ไม่ใช่ว่าสิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะนั่นเป็นชาวต่างชาติ หรือนั่นเป็นคชราต ลูกทั้งหมดเป็นของพ่อผู้เดียว คุณสมบัติพิเศษนั้นก็คือชั้นสการที่แตกต่างกันทั้งหมดได้รวมกันและเป็นหนึ่งเดียวกัน ศาสนาที่แตกต่างกัน ชนชั้นวรรณะที่แตกต่างกัน และสกุลที่แตกต่างกันทั้งหมดได้จบสิ้นลงแล้ว ลูกเป็นของผู้เดียว ซึ่งหมายความว่าลูกทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียว ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ

ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่มีคุณสมบัติพิเศษของความพอใจ ถึงลูกที่ประสบความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอในงานรับใช้ด้วยความพอใจของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองตนเองอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นด้วยเหตุนี้จึงมีอำนาจในการปกครองโลก ถึงลูกที่กลายเป็นอันดับหนึ่งในทุกๆ งานด้วยการมีศรัทธาอยู่เสมอ ด้วยความรัก การจดจำ ระลึกถึง และนมัสเต จากบัดนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด และเป็นผู้ที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดในขณะที่ไม่ถูกดึงดูดจากสิ่งเหล่านั้นและละวาง การเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด หมายถึงการไม่ยึดติดกับสิ่งใดและมีความรักต่อพ่ออย่างสม่ำเสมอ ความรักนี้ทำให้ลูกละวางอย่างเป็นพิเศษ หากลูกไม่รักพ่อลูกจะไม่สามารถละวางได้และลูกจะมีความผูกพันบางอย่าง ผู้ที่มีความรักต่อพ่อจะอยู่เหนือแรงดึงดูดทั้งหมด นั่นคือพวกเขาจะอยู่อย่างละวาง สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นสภาพของการมีภูมิคุ้มกันและไม่ได้เป็นผู้ที่จะได้รับอิทธิพลจากแรงดึงดูดที่มีขีดจำกัด ผู้ที่ใช้สิ่งสร้างหรือสิ่งอำนวยความสะดวกบางอย่างในขณะที่มีภูมิคุ้มกันคือราชินีที่มีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์: เมื่อมีความสะอาดและความซื่อสัตย์ในหัวใจ พระเจ้าจะพอใจ

*** โอม ชานติ ***